

Vi har en miljøvurdering af finansloven. Vi har en særlig forskningsafdeling under DMU, der netop kigger på miljøøkonomiske opgaver. Vi har Det Økonomiske Råds formandskab, vi har OECD, vi har Miljøministeriets forskningsinstitutioner, og vi har Naturrådet. Alle disse institutioner beskæftiger sig med effektiviteten af den danske miljøindsats. Det er jo ikke ligefrem vurderinger, vi mangler. Det, vi mangler, er nogle klare svar fra miljøministeren, som vi heller ikke har fået i dag.

Det afgørende for os er, at en eventuel beslutning om at etablere sådan et nyt institut bliver truffet på et godt, gennearbejdet og vel belyst grundlag og ikke bare som her bliver genstand for lovsjusk.

Indtil vi får nogle mere klare og præcise svar på, hvad instituttet skal beskæftige sig med, og får sikkerhed for, at man følger de normale spilleregler, ansætter direktøren på den normale måde osv., vil vi altså forbeholde os ret til at være kritiske og mene, at Miljøministeren og regeringen nok har nogle skumle hensigter, for hvad er det, vi skal med flere smagsdommere?

Vi har jo en statsminister, som har gjort op med ekspertvældet og smagsdommerne, og nu vil miljøministeren så finde nogle flere. Ja, så meget desto mere grund er der vel til at tro, at der her er tale om nogle smagsdommere, der falder i ministerens og regeringens smag, som alene fremfører de tanker, regeringen gerne vil lytte til, og ikke siger det, som regeringen ikke ønsker at høre.

Så vi frygter, at det her institut skal bruges i ministerens kamp imod en aktiv og progressiv dansk miljøpolitik. Og vi synes, det er ærgerligt, at ministeren ikke i dag har været i stand til at løfte sløret, men stadig væk fører frem, at det her skal gå utrolig hurtigt. Vi synes, det bliver for sjusket, og vi synes ikke, det giver den kvalitet i arbejdet, som Folketinget retteligt burde stå for.

Kl. 10.15

Derfor vil jeg gerne slutte med på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at gennemføre en offentlig høring forud for en eventuel be-

slutning om at etablere et Institut for Miljøvurdering.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Eyvind Vesselbo (V):

Oprettelsen af Institut for Miljøvurdering er en meget vigtig brik i regeringens arbejde med genopretningen af tilliden til den danske miljøpolitik.

Det er vigtigt, at befolkningen igen begynder at få tillid til de ting, der bliver besluttet på miljøområdet. Det er vigtigt, at vi så hurtigt som muligt får en kvalitetsbetonet vurdering af de initiativer, der tages på miljøområdet.

Regeringens initiativ er da også blevet positivt modtaget af en række af de personer, som har beskæftiget sig med miljøområdet i mange år. Man må jo også sige, at det egentlig ville være overraskende, hvis personer, som har beskæftiget sig med miljøområdet på et sagligt, fagligt, velfunderet grundlag, skulle have noget imod, at der blev oprettet et Institut for Miljøvurdering. Det er en meget væsentlig del af miljøpolitikken, at der bliver foretaget en saglig vurdering af, om det, man foretager sig, nu også har den forventede effekt.

Det medfører selvfølgelig, at man er nødt til at vurdere og prioritere indsatsen, før man sætter initiativer i gang. Det betyder jo så, at man bagefter er nødt til at følge udviklingen for at konstatere, om det, der nu er vedtaget, har haft den ønskede effekt.

Hvis vi ser på miljøøkonomien, så har der siden starten af 1990'erne været udført et miljøøkonomisk modelarbejde i forskellige institutter og styrelser, bl.a. i forbindelse med projekter under det strategiske miljøforskningsprogram.

Men man må med rette spørge, hvad dette modelarbejde er blevet brugt til i praksis. Nogle ville måske mene, at det kunne se ud, som om det alene har været en form for beskæftigelsesterapi for en række teoretiske økonomer, som, fordi der nu var penge at hente på miljøområdet, har fundet det interessant at beskæftige sig med noget så eksotisk som miljø for økonomer.

Når jeg siger det, er det, fordi det miljøøkonomiske modelarbejde som nævnt ikke i større udstrækning har været brugt i den daglige praktiske miljøpolitik. Det er netop blevet det, ordet